

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.121/2026/19.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2026. június 11. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2026. június 16-án kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A jelentős mennyiségű kábítószerre kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt H. R. és társai ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2025. november 18. napján kihirdetett 17.B.49/2023/564. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt1 IV. r. és Terhelt4 XI. r. vádlottak cselekményét a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulata és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősíti, melyet Terhelt1 IV. r. vádlott is társtettesként követett el.

Terhelt2 VII. r. vádlottnál a szabadságvesztést és a közügyektől eltiltást egyaránt 6 (hat) évre súlyosítja.

Terhelt1 IV. r. és Terhelt4 XI. r. vádlottak esetében a szabadságvesztést fegyházban rendeli végrehajtani.

Egyéb részekben az elsőfokú ítéletet Terhelt1 IV. r., Terhelt2 VII. r., Terhelt3 IX. r. és Terhelt4 XI. r. vádlottak esetében helybenhagyja.

Terhelt4 XI. r. vádlott által a szabadságvesztésbe beszámítja az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig a lakóhelyre korlátozott bűnügyi felügyeletben töltött időt úgy, hogy egy napi szabadságvesztésnek öt napi bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

A másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségből Terhelt3 IX. r. vádlott 26 201 (huszonhatezer-kettőszázegy) Ft-ot, Terhelt4 XI. r. vádlott 37 396 (harminchétezer-háromszázkilencvenhat) Ft-ot visel.

A másodfokú ítélet ellen fellebbezésnek már nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Miskolci Törvényszék a rendelkező részben írt ügydöntő határozatában bűnösnek mondta ki Terhelt1 IV. r. vádlottat kábítószer-kereskedelem büntetében [a Büntető

Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés]. Ezért 3 év börtön fokozatú szabadságvesztésre, 100 napi tétel, napi tételenként 2000 Ft, összesen 200 000 Ft pénzbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Beszámította az előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába. Meghatározta a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének legkorábbi időpontját, egyben a vádlottal szemben 320 000 Ft vagyonekobzást rendelt el. Határozott a bűnjelekről, illetve kötelezte a IV. r. vádlottat 95 253 Ft bűnügyi költség megfizetésére. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetén meghatározta annak jogkövetkezményeit.

[2] Terhelt2 VII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés], ezért 5 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre, 100 napi tétel, napi tételenként 2 000 Ft, összesen 200 000 Ft pénzbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének a legkorábbi időpontját, egyben rögzítette a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén ennek jogkövetkezményét. Kötelezte 273 836 Ft bűnügyi költség megfizetésére.

[3] Terhelt3 IX. r. vádlottat bűnsegédként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés] miatt 2 év 4 hónap börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte, megállapítva a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének a legkorábbi időpontját. Beszámította a szabadságvesztés büntetésbe a letartóztatásban töltött időt. Kötelezte továbbá 832 041 Ft bűnügyi költség megfizetésére.

[4] Terhelt4 XI. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat]. Ezért 4 év börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre, 100 napi tétel, napi tételenként 2000 Ft, összesen 200 000 Ft pénzbüntetésre, valamint 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Meghatározta a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját és rögzítette a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén, annak jogkövetkezményét. Beszámította a kiszabott szabadságvesztés tartamába az előzetes fogvatartásban töltött időt, továbbá a vádlottal szemben 684 000 Ft-ra vagyonekobzást rendelt el. Döntött a lefoglalt bűnjelekről, azok lefoglalását megszüntette, de visszatartotta a pénzbüntetés, vagyonekobzás és a bűnügyi költség biztosítása céljából. Kötelezte 242 180 Ft bűnügyi költség állam részére történő megfizetésére.

[5] Az elsőfokú ítélet ellen a jelen ügyet érintően két irányban jelentettek be fellebbezést.

[6] Az ügyészség Terhelt1 IV. r. és Terhelt4 XI. r. vádlottak vonatkozásában téves jogi minősítés miatt, a bünszövetségben elkövetés megállapítása és a büntetések súlyosítása, így Terhelt1 IV. r. vádlott tekintetében hosszabb tartamú fegyház fokozatú szabadságvesztés, ehhez igazodó mértékű közügyektől eltiltás, továbbá magasabb napi tételszámú, súlyosabb végösszegű pénzbüntetés, míg Terhelt3 IX. r. vádlott esetében – az ügyészségi mértékes indítványtól nem súlyosabb – hosszabb tartamú fegyház végrehajtási fokozatú szabadságvesztés, Terhelt4 XI. r. vádlottnál pedig magasabb napi tételszámú, súlyosabb végösszegű pénzbüntetés céljából élt perorvoslattal (B.3../2022/462. számú ügyészségi átirat).

[7] Másfelől Terhelt1 IV. r. vádlott és védője az elsőfokú ítélet kihirdetését követően a törvényes határidőben terjesztettek elő fellebbezést elsődlegesen felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében. A védő a jogorvoslat írásbeli indokolásában (másodfokú bírósági irat 12. szám) a vádlott bűncselekmény elkövetését tagadó védekezésére hivatkozott és kiemelte, hogy Terhelt4 XI. r. vádlott terhelő vallomásaához „nagyon sok kétség fér”, ezen kívül semmilyen bizonyíték „nem került elő a büntetőeljárás során” arról, hogy H. V. II. r. és a IV. r. vádlott között bármilyen üzleti kapcsolat lett volna. Utalt továbbá Terhelt4 XI. r. vádlott „logikátlan, életszerűtlen” vallomására. Ezen okok miatt – álláspontja szerint – nem

bizonyítható kétséget kizáróan a IV. r. és a XI. r. vádlottak közötti bármilyen kapcsolat, így az sem, hogy a XI. r. vádlott kábítószer vásárolt a IV. r. vádlottól, ezért Terhelt1 IV. r. vádlott felmentésére tett indítványt. Ugyanakkor megjegyezte, hogy a bünszövetségben társas elkövetést az elsőfokú bíróság helyesen nem állapította meg. Másodszorban a büntetés enyhítését kérte arra hivatkozva, hogy a IV. r. vádlott két kiskorú gyermeket nevel, akik közül a kisebbik tartós beteg, autista, amit orvosi dokumentumokkal is igazolt, továbbá utalt az érintett vádlott büntetlen előéletére, az időmúlás tényére, amit nyomatékosan kért értékelni.

[8] Terhelt2 VII. r. vádlott és a védője az elsőfokú ítélet ellen, annak kihirdetésekor téves jogi minősítés és a büntetés enyhítése céljából fellebbezett. A védő jogorvoslatának írásbeli indokolásában (másodfokú bírósági irat 14. szám) a törvényszék ítéletének részbeni megalapozatlanságára [a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 592. § (2) bekezdés c) és d) pont] hivatkozott, mely szerint a tényállás ellentétes a bizonyítást érintő iratok tartalmával, illetve a megállapított tényekből az elsőfokú bíróság további tényre helytelenül következtetett. Utalt arra, hogy az elsőfokú ítélet [117]-[118] bekezdése iratellenes, hiszen a VII. r. vádlott nem a hallgatás jogát választotta és már a nyomozás során részletes beismerő vallomást tett, valamint aktívan közreműködött a büntetőeljárásban. Álláspontja szerint haszonszerzés nem történt, erre semmilyen bizonyíték nem áll rendelkezésre. A vádlott csupán fogyasztónak minősül és erre csak az ő vallomása áll rendelkezésre. Vitatta a társtettesi elkövetést, figyelemmel H. Sz. V. r. vádlott magatartásának értékelésére és e körben hivatkozott H. V. II. r. vádlottra is és az ítélet belső arányosságának megsértését állította. Mindezek miatt az enyhítő körülmények nagyobb súllyal történő értékelését, a nyomozás során tett beismerő vallomás nagyobb nyomatékát indítványozta figyelembe venni a másodfokú határozat meghozatalakor.

[9] Terhelt3 IX. r. vádlott és a védője az ítélet kihirdetését követően nyomban bejelentették fellebbezésüket, a tényállás részbeni téves megállapítása és a kiszabott büntetés enyhítése érdekében. A védő utóbb írásban indokolta perorvoslatát (másodfokú bírósági irat 15. szám), amelyben továbbra is eltérő tényállás megállapítását, erre figyelemmel részbeni felmentést, másodlagosan a büntetés enyhítését indítványozta. Terhelt3 IX. r. vádlott nyilatkozatait értékelve nem vitatta azt, hogy e vádlott fogyasztotta a kábítószer, ugyanakkor nem értett egyet azzal, hogy segítséget nyújtott P. Zs. III. r. vádlottnak a kábítószer értékesítésében, továbbá arra hivatkozott, hogy nem tudott arról, hogy P. Zs. III. r. vádlott mit rejtett el a lakásán. Erre figyelemmel a tényállás helyesbítését indítványozta és a IX. r. vádlott büntetőjogi felelősségét a Btk. 178. § (6) bekezdésébe ütköző kábítószer fogyasztással elkövetett kábítószer birtoklásának vétségében kérte megállapítani és a kiszabott büntetés lényeges enyhítésére tett indítványt.

[10] Terhelt4 XI. r. vádlott és a védője a nyilatkozattételre fenntartott határidőben éltek jogorvoslattal az elsőfokú ítélet ellen a tényállás téves megállapítása miatt és a büntetés enyhítése iránt. A védő fellebbezésének írásbeli indokolásában (másodfokú bírósági irat 13. szám) részletesen idézte a XI. r. vádlott nyomozás során tett vallomásait, majd azokat összevetette a vádirati tényállás 4. pontjában írtakkal, vitatva azt, hogy a IV. és XI. r. vádlott cselekvősege kimeríti a bünszövetségben elkövetés ismérveit, ezért a törvényszék – álláspontja szerint – helyesen nem is állapította azt meg. E körben utalt a IV. számú Büntető Elvi Döntésre és ezen okok folytán az erre irányuló ügyészi indítvány mellőzését kérte. Kiemelte továbbá, hogy sem T. L. XIV. r., sem pedig T. R. XIII. r. vádlottak vallomásai nem cáfolták a XI. r. vádlott védekezését, ezért tévedett az elsőfokú bíróság, amikor védencével szemben a XIII. és XIV. r. vádlottak terhelő állításaira alapította az ítéleti tényállást. Ugyanakkor nem vitatta, hogy helyes az elsőfokú bíróság jogi minősítése a XI. r. vádlott által megvalósított bűncselekményben. A tényállás esetleges megváltoztatására figyelemmel a vagyonekbevitel összegének 69 000 Ft-ra mérséklését, és az enyhítő körülmények nyomatékát

értékelve az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a középértéket el nem érő, börtön fokozatú szabadságvesztés alkalmazását kérte, megalapozatlannak tartva az ügyészségnek a pénzbüntetés napi tétel számának megemelésére irányuló jogorvoslatát.

[11] A egyéb érdekelt¹ a Bf.373/2023/63. számú észrevételében az érintett vádlottak terhére a büntetések súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezést fenntartotta, utalva rá, hogy Terhelt¹ IV. r., valamint Terhelt⁴ XI. r. vádlottak esetében a 4. tényállási pontban rögzített cselekvőség tekintetében a bünszövevény kétséget kizáróan megállapítható. E vádlottak megegyeztek egymással a rendszeres kábítószer értékesítésben és megállapodásuknak megfelelően több hónapon át kereskedtek is a kábítószerrel. A bünszövevényben az I., III., valamint a II., VI., VIII. r., továbbá a II., III., VIII. és IX. r. vádlottaknál is megállapítható, de esetükben ez nem minősítő körülmény, hanem a büntetés kiszabásnál értékelendő súlyosító tényező. Álláspontja szerint az érintett vádlottakkal szemben kiszabott büntetések nem szolgálják kellőképpen a büntetési célokat, figyelemmel az egészséget károsító bűncselekmények nyugtalanító gyakoriságára, ezért súlyosításuk szükséges. A védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta.

[12] Az ítéltábla tehát az elsőfokú ítélet elleni fellebbezéseket az elkülönítéseket követően a IV., VII., IX. és XI. r. vádlottakra nézve a Be. 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el.

[13] A nyilvános ülésen az ügyész és a védők perorvoslatuk irányát és indokait fenntartották, míg Terhelt³ IX. r. vádlott az utolsó szó jogán kitarított azon állítása mellett, hogy nem volt tudomása a lakásán elrejtett kábítószerrel.

[14] A fellebbezések részben alaposak.

[15] A másodfokú bíróság a jogorvoslatok okára és irányára figyelemmel a támadott ítéletet és az azt megelőző eljárást az érintett vádlottakra a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljeskörűen bírálta felül. A revízió kitért az eljárási szabályok megtartására, az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a cselekmények jogi minősítésére, a büntetések kiszabására, az indokolás helyességére és az egyéb rendelkezésekre is a Be. 590. § (7) bekezdése értelmében (teljes revízió).

[16] A felülbírálat során megállapítható volt, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályokat betartva folytatta le. Nem vétett sem abszolút [Be. 608. § (1) bekezdés a)-h) pont], sem olyan relatív hibát [Be. 609. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a)-d) pont], ami az eljárás törvényességét befolyásolva az érdemi felülbírálatot kizárta volna és az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné. Hatályon kívül helyezési okot az ítéltábla nem észlelt, arra az érdekeltek sem hivatkoztak.

[17] A törvényszék az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett és megalapozott tényállást állapított meg, mely a Be. 591. § (1) bekezdés értelmében a másodfokú eljárásban is irányadó.

[18] A védelem részben a tényállást is vitatta, ezért a ténybeli felülbírálat során a következők kiemelése szükséges. A megalapozottság fogalmát a törvény pozitív formában nem határozza meg, arra a megalapozatlansági okok nemlétéből lehet következtetni. Ettől függetlenül leszögezhető, hogy általában a tényállás megalapozott, ha az elsőfokú bíróság (az elsődleges ténybíróság) a vádló által a vád tárgyává tett és általa bűncselekménynek értékelt eseményt a vád keretei között, a tettazonosság elvének megfelelően a törvényes bizonyítás lefolytatását követően valóságként, helyesen és hiánymentesen állapítja meg (BH2024.106. [48]-[49] bekezdések, Kúria Bt.II.581/2023/5.). A precedens elvi állásfoglalása követendő. A fontos ténykérdések kapcsán egyértelműen megjelöli a megalapozottság-megalapozatlanság fogalmát és elemzi a felülmérlegelés esetkörét, alkalmazási kérdéseit, melyekre az eljárási törvény egyértelműen nem ad mindig választ.

[19] Mindezek előrebocsátása után le kell szögezni, hogy a bíróság az ügy helyes eldöntése szempontjából lényeges bizonyítékokat teljeskörűen feltárta, azokat egyenként és összességében a logika szabályait szem előtt tartva megvizsgálta és az észszerű gondolkodás szerint értékelte. Hangsúlyt fektetett a vádlottak védekezésének ellenőrzésére és a terhelti nyilatkozatokat egymással is összevetette, miként tette ezt az ügyben kihallgatott nagyszámú tanúvallomással. Emellett értékelésre került a szakértői bizonyítás eredménye is. E körben szükséges megjegyezni, hogy a kábítószer tiszta hatóanyagtartalmát a törvényszék mindig a vádlottakra legkedvezőbb értékkel számolva vette figyelembe. Részletesen megindokolta, hogy a rendelkezésére álló bizonyítékok közül melyeket és miért fogadott el, másokat pedig miért nem. Eltérő tényállás megállapítására – ha az megalapozott – a másodfokú bíróságnak nincs törvényes lehetősége, mivel azt a tényálláshoz kötöttség garanciális elve kizárja. Megalapozatlansági ok hiányában, vagy a részbeni megalapozatlanság orvoslását követően a tényálláshoz kötöttség elvéből adódóan a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja. Ennek elvi indokát a Be. 167. § (3)-(4) bekezdése adja, ami szerint a bizonyítás eszközeinek és a bizonyítékoknak nincs törvényben előre meghatározott ereje, a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli és a bizonyítás eredményét az így kialakult belső meggyőződése szerint állapítja meg. Ezáltal biztosított a bizonyítékok hitelt érdemlőségének meggyőződés szerinti szabad értékelése és védett mikénti értékelése (Kúria Bhar.III.1201/2018/10.).

[20] Itt utal még ítéltábla az elsőfokú ítélet Terhelt2 VII. r. vádlottra vonatkozó [117]-[118] bekezdéseiben írtakra, amelyeket azzal kell helyesbíteni – egyetértve a védő e részben tett megjegyzésével – hogy e vádlott a nyomozás során 2021. november 9. napján gyanúsított ki hallgatásán a bűncselekmény elkövetésével kapcsolatban beismerő vallomást tett és terhelően nyilatkozott H. V. II. r., illetve H. Sz. V. r. vádlottra. Terhelt2 VII. r. vádlottat érintő 2. tényállási pontban írtakat ténybelileg beismerte az V. r. vádlott, illetve az előkészítő ülésen H. V. II. r. vádlott is, aki bűnösséget beismerő vallomást tett és lemondott a tárgyaláshoz való jogáról. Megjegyzendő, hogy Terhelt2 VII. r. vádlott az első gyanúsított ki hallgatását követően 2021. november 15. napján, 2022. október 21. napján korábban tett gyanúsított ki vallomásában elmondottakat változatlanul fenntartotta.

[21] Az irányadó tényállás alapján – büntethetőségi akadály hiányában – az elsőfokú bíróság törvényesen vont következtetést a jelen eljárásban érintett vádlottak bűnösségére és Terhelt2 VII. r., valamint Terhelt3 IX. r. vádlottak vonatkozásában helyes a bűncselekmények jogi minősítése is. Az e körben írt elsőbírósági indokolással a másodfokú bíróság egyetértett.

[22] Ezzel szemben nem osztotta a törvényszék jogi álláspontját Terhelt1 IV. r. és Terhelt4 XI. r. vádlottak esetében, amikor a 4. tényállási pontban rögzített irányadó tényállás alapján nem állapította meg a Btk. 459. § (1) bekezdés 2. pontjában írt bünszövetségben elkövetést. Terhelt1 IV. r. vádlott H. V. II. r. vádlottól vásárolta a kábítószer, amelyből Terhelt4 XI. r. vádlottnak három alkalommal, összesen 54 grammot adott át azzal, hogy ezt a megegyezésük szerint a XI. r. vádlott település neve településen értékesítse, grammonként 10 000 Ft-ért. Terhelt4 XI. r. vádlott 2021. szeptember és november hónapban a IV. r. vádlottal történt megbeszélés szerint a kábítószer értékesítette és az ebből befolyt ellenértékből juttatott részére. Ebből egyértelműen megállapítható a szervezett, tervszerű elkövetés, amely rendszeres volt a IV. és XI. r. vádlottak között. Megtörtént a feladatok felosztása, ami a kapcsolatok bővítésével járt értelemszerűen. Ehhez szükség volt az előzetes egyeztetésre, az átadás-átvétel meghatározására és a két vádlott közötti elszámolás tisztázására. Erre figyelemmel az ítéltábla a Btk. 459. § (1) bekezdés 2. pontjában írtak szerint megállapította azt, hogy Terhelt1 IV. r., valamint Terhelt4 XI. r. vádlottak a terhükre rótt kábítószer-kereskedelem büntettét bünszövetségben valósították meg, ezért a cselekményük a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat és a (2) bekezdés a) pontja szerint

minősül, melyet Terhelt1 IV. r. vádlott is mint a Btk. 13. § (3) bekezdése szerinti társtettes követett el, hiszen H. V. II. r. vádlott, amint Terhelt4 XI. r. vádlottak is társtettesek és ehhez a magatartáshoz kapcsolódott Terhelt1 IV. r. vádlott cselekvősege is, ezért nem tettesként, hanem társtettesként tartozik felelősséggel.

[23] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményeket feltárta, az indokolást csak azzal kell kiegészíteni, hogy Terhelt2 VII. r., Terhelt3 IX. r. és Terhelt4 XI. r. vádlottak esetében további súlyosító hatása van annak, hogy fogyasztották is a kábítószer, továbbá a IV. r. vádlottnál a társtettesi elkövetést is súlyosít.

[24] A törvényszék Terhelt1 IV. r., továbbá az előkészítő ülésen a bűncselekmény elkövetését beismerő Terhelt3 IX. r., valamint Terhelt4 XI. r. vádlottaknál a kiegészített súlyosító körülmények, illetve a IV. és XI. r. vádlottak esetében a megváltoztatott jogi minősítés ellenére a bűnösségi tényezőknek megfelelő nyomatékot tulajdonítva, a büntetés kiszabási céloknak és a büntetéskiszabás elveinek megfelelő, tetтарыos és az egyéniesítést is kifejező büntetéseket szabott ki, amelyek lényeges súlyosítására az ítélet belső arányosságát is szem előtt tartva a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget.

[25] Ezzel szemben Terhelt2 VII. r. vádlottnál a törvényi minimumban meghatározott szabadságvesztés mértéke nem állt arányban a terhére megállapított bűncselekmény tárgyi súlyával, figyelemmel az általa értékesített kábítószer különösen jelentős mennyiségére is, ezért az ítéltábla a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetést 5 évről, egyaránt 6 évre súlyosította.

[26] Terhelt1 IV. r. és Terhelt4 XI. r. vádlottaknál – mivel a kábítószer-kereskedelem büntette a bűnszövetség megállapítása miatt súlyosabban minősül – a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad) alpontja értelmében a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönről fegyházra kellett megváltoztatni a törvény erejénél fogva. A bűnösségi körülményeket értékelve a Btk. 35. § (2) bekezdésének alkalmazására és egyel enyhébb végrehajtási fokozat megállapítására nem volt alap.

[27] Az ítéletnek az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben hozott rendelkezései alapvetően megfelelnek a törvénynek (az érintett vádlottaknál a szabadságvesztés végrehajtási fokozata, feltételes szabadságra bocsáthatóság, beszámítás, vagyonelkobzás, bűnjelek és bűnügyi költség). Terhelt4 XI. r. vádlottnak kellett csak a bűnügyi felügyelet beszámítását módosítani a fegyház fokozat alkalmazása miatt a Btk. 92. § (3) bekezdés a) pont 1. fordulata szerint.

[28] A kifejtettek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a szükséges részekben a Be. 606. § (1) bekezdése szerint megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdését helybenhagyta.

[29] A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről a IX. és XI. r. vádlottak vonatkozásában a Be. 613. § (1) bekezdése alapján határozott az ítéltábla.

[30] Ellentétes döntés hiányában a másodfokú ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye [Be. 615. § (1) és (2) bekezdés].

Debrecen, 2026. június 16.

Dr. Háger Tamás sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. előadó bíró, Dr. Bakó József sk. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 17.B.49/2023/564. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.I.121/2026/19. számú ítéletében írt változtatással Terhelt1 IV. r., Terhelt2 VII. r., Terhelt3 IX. r. és Terhelt4 XI. r. vádlottak vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2026. június 16.

Dr. Háger Tamás sk.
a tanács elnöke